

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marian Ion în numele inculpatului Matran Andrian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Matran Andrian Andrei, *născut la 14 martie 1978, originar și domiciliat în s. Mărinici, r-nul Nisporeni.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *09.12.2014 – 09.04.2015;*

Instanța de apel: *04.05.2015 – 04.06.2015;*

Instanța de recurs: *08.09.2015 – 11.11.2015.*

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Nisporeni din 09 aprilie 2015, Matran A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare;
- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui Matran A. i s-a stabilit pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului Matran A. pe un termen de 4 ani.

Prin aceeași sentință, a fost condamnat și inculpatul Tulbure I., însă în privința acestuia hotărârile nu au fost contestate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt* a constatat că, Matran A. la 17 septembrie 2014, în jurul orei 20:00, aflîndu-se pe strada în s. Mărinici, r-nul Nisporeni,

fiind în relații ostile cu Trifan V., și avînd scopul vătămărilor corporale, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu un băț peste corp, cauzîndu-i fractura vertebrei III lombare, traumă cranio-cerebrală, plaga contuză a regiunii frontale leziuni ce se califică ca vătămări corporale medii. Apoi continuîndu-și acțiunile prejudiciabile, cu același băț i-a aplicat o lovitură în regiunea capului lui Trifan G. care era împreună cu Trifan V.. Drept urmare lui Trifan G. i-a fost cauzat fractura bazei craniene, edem cerebral, fractura oaselor frontal și temporal pe stînga, leziuni ce se califică ca vătămare corporală gravă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, *vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății persoanei* și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, *vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății persoanei, săvîrșită de două sau mai multe persoane*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea condamnării lui Matran A., rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia inculpatul Matran A. să fie condamnat:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă inculpatului Matran A. sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În apelul declarat, acuzatorul de stat a criticat sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei în privința lui Matran A., indicînd că, consideră prea blîndă pedeapsa stabilită acestuia.

În susținerea poziției sale, procurorul a menționat că, inculpatul Matran A. a fost inițiatorul acestui conflict, care a dus la săvîrșirea infracțiunii de către inculpat.

Apelantul mai indică că, cu toate că inculpatul a recunoscut vina în cele săvîrșite, el nu a conștientizat gradul de pericol al acțiunilor sale, manifestînd un comportament indiferent față de personalitatea și sănătatea victimei.

În atare circumstanțe, procurorul a considerat că, prima instanță nu a stabilit o pedeapsă echitabilă inculpatului și fără a lua în considerație de personalitatea și conduita inculpatului Matran A., a ajuns la o concluzie greșită suspendînd executarea pedepsei stabilite inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015 apelul procurorului a fost admis, sentința a fost casată parțial, cauza a fost rejudecată și a fost pronunțată o nouă hotărîre în privința inculpatului Matran A., potrivit căreia acestuia i s-a stabilit o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței contestate au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, raportând situația de fapt la cea de drept, cercetând argumentele invocate de părți, în coraport cu materialele dosarului penal, s-a ajuns la concluzia că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Astfel, instanța de apel, a reținut că, prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Matran A. în baza art. 151 alin. (1) Cod penal și art. 151 alin. (2), lit. e) Cod penal, însă greșit a dispus aplicarea în privința acestuia prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei inculpatului prima instanță nu a ținut cont de faptul că acesta a săvârșit un cumul de infracțiuni și tot el a fost inițiatorul conflictului, care a dus la provocarea vătămarilor grave victimei.

În atare împrejurări, instanța de apel a considerat că, executarea reală a pedepsei stabilite inculpatului este o pedeapsă, corectă, echitabilă și corespunde întocmai faptelor săvârșite de inculpat.

6. Avocatul Marian I. nefiind de acord cu decizia instanței de apel, în numele inculpatului Matran A.. a atacat-o cu recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului declarat, recurentul indică că, instanța de apel eronat a intervenit în mărimea și modalitatea de executare a pedepsei stabilite inculpatului Matran A..

Recurentul accentuează că, instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele cauzei, și anume că inculpatul este la prima abatere de lege, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, caracteristica pozitivă de la locul de trai, considerându-le ca factori hotărâtori la aprecierea felului de pedeapsă și ajungând la concluzia că corectarea inculpatului poate avea loc doar în condiții privative de libertate.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Marian I. în numele inculpatului Matran A., menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil cu menținerea deciziei contestate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 04 iunie 2015 în prezența procurorului, inculpatului și a avocatului

inculpatului Dragomir A., fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (Vol.I, f.d. 203-205). Părțile prezente au fost înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate, care a fost pronunțată la 02 iulie 2015, și tot în aceeași zi avocatul inculpatului Dragomir A. a primit copia deciziei contra semnătură (Vol.I, f.d. 213), ceea ce a constituit o posibilitate reală de a declara recurs de către participanții la proces, în termenul stabilit de lege.

Prin urmare, Colegiul penal nu reține argumentul avocatului Marian I., invocat în cererea de recurs, precum că, inculpatul nu a avut posibilitatea de a se prezenta în ziua pronunțării integrale a deciziei, din care motiv a omis termenul legal de contestare a deciziei instanței de apel.

În contextul dat, instanța de recurs remarcă că, potrivit prevederilor art. 319 alin. (2) Cod de procedură penală, partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la unul dintre aceste termene. Având în vedere că inculpatul a fost prezent la ședința din 04 iunie 2015 și a fost înștiințat despre pronunțarea integrală a deciziei din 02 iulie 2015, impedimente în vederea prezentării acestuia în ședința de judecată, instanța de recurs nu a depistat. Mai mult de atât, inculpatul în perioada vizată nu se afla în stare de arest și a avut posibilitatea reală de a se prezenta în ședința de judecată.

În atare împrejurări, instanța de recurs constată că, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate la 02 iulie 2015, expira la 03 august 2015, iar aceasta fiind considerată ultima zi de declarare a recursului ordinar.

Prin urmare, instanța de recurs menționează faptul că, termenul de 30 zile de contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către avocatul inculpatului Marian I., deoarece recursul a fost declarat la 20 august 2015, adică peste o perioadă considerabilă de timp de la data scurgerii termenului de 30 de zile de declarare a recursului ordinar, prin urmare, Colegiul penal consideră că, recursul în cauză a fost depus peste termen.

Așadar, instanța de recurs reține că, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat de către avocatul Marian I. în numele inculpatului Matran A. este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

9. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marian Ion în numele inculpatului Matran Andrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de

Apel Chişinău din 04 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Matran Andrian Andrei*, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunţată integral la 11 decembrie 2015.

Preşedinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru